

Diet paa Ublandet, hvor man har beskæftiget sig meget med dette Spørgsmaal, saa vil man se, at man der ogsaa har erkjendt dette; der findes intet Lovforslag, endmindre nogen gennemført Lov, som har indladt sig paa en saadan Farvebestemmelse som vor Regjering her. Der er heller ingen Regel for, hvad der er almindelig Smørfarve, den findes ikke og vil mindre og mindre findes i Fremtiden. Nei, skal man ramme Farven, har man i Ublandet kun fundet een Wei at gaa, og man vil næppe finde nogen anden Redaktion, der rammer det, end at sige: Margarine skal være grøn, blaa, rød, sort, hvad man vil bestemme ved Loven om en Farve, som det skal have. Saa er det kjendeligt. Det er det, man har villet fra adskillige Sider i England; det var Spørgsmaalet om at farve Margarinen rød, der var det brændende Spørgsmaal der i Fjor. Det er det, som man har villet i det foreliggende russiske Forslag, og jeg tror ogsaa, der er noget lignende i Østerrig. Det er rigtigt; vil man gaa den Wei, rammer man det ved at bestemme en bestemt Farve, som det skal have, men jeg tvivler paa, om der nogensteds skulde findes et Folkething, eller et Flertal i Folkethinget, der vil bestemme noget Sligt. Jeg har her omtalt de to vigtigste Lovparagrafer, hvorom den egentlige Uenighed har dreiet sig.

Naar man nu vil spørge, hvad Erfaring der er med Hensyn til det indenlandske Smørforsbrug, og hvorledes den gjældende Smørlovgivning virker, idet der er reist Spørgsmaal paa dette Omraade, om der har viist sig tilstrækkelige Garantier mod Forsælfkning, saa er Svaret lige overfor det udenlandske Forbrug aldeles bestemt, idet der ikke har fundet et eneste Tilfælde af Forsælfkning Sted. Der findes i det indenlandske Forbrug enkelte Tilfælde, der ere blevne paatalte, men Antallet af Bedragerier paa dette Omraade i de to Aar, for hvilke vi have Erfaringer, har været aftagende. Man begyndte det første Aar med 5, og i det andet Aar har man væsentlig ikke kunnet nævne mere end 2. Det Antal af 25, eller hvor meget det er, der er blevet nævnt tidligere, spiller ingen Rolle, det var ikke Tilfælde, der havde med Forsælfkning at gjøre. Der har i det andet Aar været to tydelige Tilfælde af Forsælfkning; at der ikke har kunnet være flere, bevises jo ikke deraf, at ikke flere ere blevne paatalte, men jeg vil kun erindre om, at saa ganske virksomt har Tilsynet ikke været paa dette Omraade. Vi have fra Dag til anden set Meddelelser i Bladene, at Politiet har foretaget Undersøgelse hos et betydeligt Antal Smørhandlere med det Resultat, at

der fandtes intet Tilfælde af Forsælfkning. Vi klagede i Fjor over, og støttedes i den Henseende af den nedsatte Smørfommisjon, at Loven af 1ste April 1885 næppe var anvendt i hele sin Strengthed, man havde ladet Folk slippe uden Konfiskation af Værerne, man havde lempet Loven noget. Det var nu ikke til at undres over, at en ny Lov, som har forholdsvis saa strenge Straffebestemmelser som Loven af 1ste April 1885, ikke strax kunde blive saaledes indforlevet i den almindelige Bevidsthed, at Domstolene strax kunde gjøre sig fortrolige med at anvende de høie Straffe. Men i Aar har der ikke været Anledning til i den Henseende at føre Klager, thi Loven er utvivlsomt i dette blevet anvendt i sin fulde Strengthed og gjort gjældende saaledes ogsaa af Domstolene. Jeg skal nævne et Exempel. Der var en Smørhandler her i Kjøbenhavn, som fra Rusland havde modtaget nogle Justager Margarine i ovale Beholdere, som han altsaa mente, fyldestgjorde Lovens Ord. Men Toldvæsenet var virksomt, det fik fat paa en af Justagerne og maalte den, og det viste sig da, at medens den efter Loven skulde være 1 $\frac{1}{2}$ Gang saa lang, som den er bred, saa maalte denne 15 $\frac{1}{2}$ Tomme i Bredden og 23 $\frac{1}{2}$ i Længden. Der manglede altsaa en halv Tomme paa hver Led. Manden blev tiltalt derfor, og han erklærede, at han ingen Anelse havde om, hvorvidt Maalet var nøjagtigt, det faldt ham ikke ind at maale efter; thi hvem kan med Niemaal se, om en Dval er en $\frac{1}{2}$ Tomme for bred eller en halv Tomme for lang. Imidlertid erkjendte han, da han saae Maalet, at der var en Feil, og han blev dømt til at erlægge en Bøde, der sammen med Konfiskationen udgjorde over 700 Kr. Jeg tror, han blev tilstrækkelig haardt ramt for en saadan Forseelse. Jeg nævner dette for at berolige den Frygt, der er oppe for, at Loven ikke skulde blive gjort gjældende og anvendt i sin fulde Strengthed. Jeg anker ikke over Sligt. Jeg citerer det kun. Det er en Overtrædelse, der skal straffes. Lovbestemmelsens Minimumsbøde er 200 Kr. og Konfiskation af Værene. Det er slet, og dertil er intet Videre at sige. Endskjøndt der altsaa har viist sig forbausende saa Tilfælde af Forsælfkninger ogsaa ved det indenlandske Forbrug, udenfor Kjøbenhavn intet i det sidste Aar og kun et i det første, medens der i Kjøbenhavn kun, som sagt, har været paatalt de saa af mig nævnte, og skjøndt altsaa Erfaringen tyder paa, at der ikke er nogen overhængende Fare, saa mener imidlertid Flertallet ikke desto mindre, at der vel kan være Anledning til, for at berolige Frygten for, at noget Sligt skal ske, i flere Retninger at